

РЕШЕНИЕ

№ 40

гр. Плевен, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН в публично заседание на осемнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ВЕСЕЛА ЛЮБ. САХАТЧИЕВА

при участието на секретаря МИХАЕЛА ИВ. И.
като разгледа докладваното от ВЕСЕЛА ЛЮБ. САХАТЧИЕВА Търговско дело № 20234400900102 по описа за 2023 година

Иск с правно основание чл.432 ал.1 от КЗ вр. чл.45 от ЗЗД и чл.52 от ЗЗД.

Постъпила е искова молба от К. К. /С.С./, ЕГН *****, гражданин на Република Румъния, с постоянен адрес: Република Румъния, окръг Калараш, *****, представлявана от адв. Ю. Й. от АК – Разград, съдебен адрес: гр. Разград, ***** против ЗЕАД „БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, *****, *****, представлявано заедно от Изпълнителните директори Н.Д.Ч. и И.И.Г., представляван от адв. Б. Б. от САК, с правно основание чл.432 ал.1 от ТЗ, с цена на иска 300 000,00 лв., представляваща обезщетение за причинени на ищцата неимуществени вреди, вследствие на ПТП, настъпило на 19.08.2019 г., по вина на застрахован по Задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ при ответното дружество, валидна към датата на настъпване на застрахователното събитие, ведно със законната лихва, считано от датата на завеждане на застрахователната претенция – 09.07.2021 г. до окончателното изплащане на сумата.

Ищцата твърди, че на 19.08.2019 г., около 13,10 часа на първокласен път

1-3 „Бяла - Ботевград“, км. 117+924 м. е претърпяла ПТП, като пътник в лек автомобил марка „Рено“, модел „Меган“ с румънски регистрация № *****, собственост и управляван от Б. К. – неин съпруг. Автомобилът на ищцата е блъснат челно от автомобил, навлязъл в тяхното платно за движение - марка „Лексус“, модел „СТ 200Н“ с български регистрационен № *****, управляван от собственика Б. В. Г., ЕГН *****, с адрес: гр. Силистра, *****, което МПС има валидна застраховка „Гражданска отговорност“ в ЗЕАД „БУЛИСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП “ ЕАД - СОФИЯ по полица № ***** с валидност до 27.01.2020 г.

Ищцата посочва, че след като е била на почивка с приятели, на 19.08.2019 г. е тръгнала за Румъния. Пътувала е с автомобил марка „Рено Меган“ с румънски рег. № *****, собственост на съпруга ѝ Б. К., който е управлявал колата, тя е седяла отдясно на предната седалка до водача, а на задната седалка е бил синът ѝ Т. - Д. К., като всички са били с правилно поставени предпазни колани. Движели са се в посока от гр. София към гр. Плевен. Пред автомобилът на ищцата е пътувал К. Н., заедно със семейството си с автомобил марка „Шкода“, модел „Супърб“ с румънски рег. № *****. Произшествието е станало около 13,10 часа при прав пътен участък с по една лента за движение във всяка посока. Съпругът на ищцата е управлявал колата със скорост около 90 км./час. Срещу автомобилът на ищцата, с много висока скорост е изскочил черен автомобил, марка „Лексус“, който е навлезнал в тяхното платно за движение, ударил е в задната лява част колата на К. Н., след което се е блъснал челно в автомобила на ищцата. Съпругът на ищцата – Б. К. се е опитал да спре и да избегне удара, като е отбил колата възможно най-вдясно на пътното платно, но тъй като лекият автомобил „Лексус“ се е движил много бързо, не са могли да предотвратят удара, който е бил много силен. Ищцата твърди, че след удара не помни какво се е случило.

Непосредствено след възникналото ПТП ищцата К. К. е била приета за лечение в УМБАЛ - гр. Плевен от 19.08.2019 г. до 22.08.2019 г. за животоспасяващи манипулации, като е била на изкуствена белодробна вентилация. В деня на катастрофата ѝ е направена операция на коремните органи, като се е наложило да ѝ се прелива много кръв. На 22.08.2019 г. е била транспортирана с хеликоптер в Университетска болница за спешна помощ - гр. Букурещ, където е била на лечение от 22.08.2019 г. до 10.10.2019

г. На 02.09.2019 г. е претърпяла операция на гръбначния стълб, при която ѝ е бил поставен имплант с винтове.

Ищцата твърди, че след изписването ѝ от болницата в гр. Букурещ дълго време не е можела да се обслужва сама, започнала е процедури по възстановяване, като в продължение на една година след катастрофата е имала много болки в корема и е страдала от ускорен чревен транзит, вследствие на операцията на корема. Твърди, че и към настоящия момент – четири години след катастрофата, все още не може да се възстанови от травмите, трудно се придвижва, непрекъснато има болки в гърба и кръста, не може да извършва никакви физически дейности и при натоварване изпитва силни болки, не може да стои продължително време изправена, не може да изкачва стълби, придвижва се бавно, а освен това, не може да бъде пълноценен родител и да полага необходимите грижи за семейството си.

В резултат на настъпилото ПТП на ищцата са причинени следните увреждания: генерализирана травма на тялото; коремна травма с разкъсване на чревни бримки; хеморагичен шок и счупване на трети лумбален прешлен, като тези телесни увреждания са ѝ причинили разстройство на здравето, с реална временна опасност за живота, както и трайно затруднение в движението на снагата.

В исковата молба се посочва, че деянието, вината на водача на МПС, както и причинно-следствената връзка са установени с присъда № 177/09.12.2022 г. на Пл.РС по НОХД № 1800/2021 г. по описа на същия съд, потвърдена с решение № 177/26.06.2023 г. по ВНОХД № 181/2023 г. по описа на ОС - Плевен, влязло в сила на 26.06.2023 г.

Ищцата счита, че съгласно разпоредбите на КЗ е налице обективна отговорност на ответника за пълно покриване на всички неимуществени вреди - болки и страдания, остра реакция на стрес и промяна в нормалния ритъм на живот, в следствие на причинените увреждания, като поради претърпяното счупване на трети лумбален прешлен и последвалите усложнения, може да се счита, че оздравителният процес още не е приключил, предстои още дълго лечение и се налага спазването на щадящ двигателен режим.

За обезщетяване на претърпените неимуществени ищцата е предявила застрахователна претенция към ответника, заведена с вх. № 2371/09.07.2021

г., като към настоящия момент не е получила обезщетение.

Моли окръжния съд да постанови решение, с което да осъди ответното дружество да заплати обезщетение в размер на 300 000,00 лв. за причинените ѝ неимуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на завеждане на застрахователната претенция-09.07.2021 г. до окончателното изплащане.

С исковата молба са представени писмени доказателства и са направени са доказателствени искания.

Препис от исковата молба, ведно с приложенията към нея са изпратени на ответника за подаване на писмен отговор в срока по чл.367 от ГПК.

Постъпил е писмен отговор от ответника ЗЕАД „БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП“ ЕАД гр.София, ЕИК*****, в който е посочено, че исковата молба е нередовна в частта относно предявената претенция за законна лихва, каквато се претендира от деня на предявяване на претенцията пред застрахователя, а именно 09.07.2021 г. до окончателното плащане, но претендираната лихва за забава от посочения начален момент до подаването на исковата молба не е посочена като размер, макар да представлява отделен осъдителен иск и моли съда, да я остави без движение, като даде указания на ищцата да посочи размера на тази претенция.

На следващо място ответникът счита, че предявения иск е частично неоснователен.

Ответното дружество не оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, по отношение на лек автомобил марка „Лексус“, модел „СТ 200 Н“, с рег.№*****. Не оспорва обстоятелството, че пред ЗЕАД „БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП“ ЕАД – СОФИЯ е предявена от ищцата претенция за изплащане на застрахователно обезщетение, която не е била уредена, поради липса на доказателства относно обстоятелствата около настъпването на събитието и непредставяне на поисканите доказателства, установяващи обстоятелствата, имащи значение за определяне на основанието и размера на вредите, както и не оспорва обстоятелството, че с влязла в сила на 26.06.2023 г. присъда №177/19.12.2022 г., постановена по НОХД № 1800/2021 г. по описа на Пл.РС, подсъдимият Б. Г. е признат за виновен в това, че на 19.08.2019 г., при управление на лек автомобил марка „Лексус“, модел „СТ 200 Н“, с рег.№*****, нарушил правилата за

движение по пътищата и по непредпазливост е причинил средна телесна повреда на повече от едно лице, сред които и ищцата К. К., която се ползва със задължителна сила, съобразно разпоредбата на чл.300 от НК.

Ответникът оспорва твърденията на ищцата, че са възникнали последващи усложнения, както и че не е приключил оздравителния процес, че е налице нужда от щадящ двигателен режим и продължаващо четири години след инцидента лечение. Тези твърдения не са доказани като от представената медицинска документация се установява точно обратното, а именно, че оздравителният процес е приключил и при контролен преглед е установено, че ищцата няма нужда от последващо лечение и приемане на медикаменти. Оспорва се и твърдението за наличие на остра стресова реакция, така както е заявено в обстоятелствената част на исковата молба, като доказателства за подобно психологическо смущение не се намират в наличните доказателства по делото.

Ответникът счита, че искът за присъждане на обезщетение за причинени на ищцата неимуществени вреди в резултат на процесното ПТП е частично неоснователен, тъй като претенцията е силно завишена и не кореспондира с реално понесените от ищцата травматични увреждания и търпените във връзка с тях болки и страдания. Твърди, че заявената претенция е прекомерно завишена спрямо обичайната съдебна практика по сходни случаи. При условията на евентуалност, ответникът твърди, че пострадалата е била без поставен предпазен обезопасителен колан към момента на ПТП, което е давало възможност за свободно движение на тялото в рамките на автомобила, респективно е довело до получаване на твърдените травми.

Ответникът оспорва, че дължи лихва за забава от датата на уведомяване, тъй като съгласно чл.497 ал.1 т.2 от КЗ застрахователят дължи лихва за забава върху застрахователното обезщетение след изтичането на тримесечния срок по чл.496 ал.1 от КЗ за произнасяне по претенцията, а не от датата на предявяването на претенцията, както твърди ищцата.

Моли съда отхвърли предявените икове за разликата над приетия от съда за справедлив размер на обезщетението, съответно и законната лихва върху него, както и да присъди направените по делото разноски, включително и адвокатско възнаграждение.

Ответникът не възразява да бъдат приети представените от ищцата писмени доказателства, с изключение на изготвените в наказателното производство експертизи, които не могат да бъдат използвани в настоящото производство за установяване на релевантни за спора факти поради принципа на непосредственост в процеса, както и не възразява срещу останалите доказателствени искания на ищцата, с изключение на искането за представяне на застрахователната полица, тъй като наличието на застрахователно правоотношение не се оспорва.

Постъпила е допълнителна ИМ от ищцата К. К. чрез пълномощника й адв. Ю. Й., в която се изразява становище, че възражението на ответника за това, че К. К. е била без правилно поставен предпазен колан е неоснователно, както и по отношение на възражението на ответника за началния момент на лихвата за забава върху дължимото застрахователно обезщетение, ищцата счита, че същата се дължи от момента на уведомяване на застрахователя за настъпилото застрахователно събитие.

Постъпил е допълнителен писмен отговор от ответника ЗЕАД „БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП“ ЕАД, гр. София, в който се поддържат всички изложени в отговора на исковата молба твърдения, оспорвания и възражения.

С определение по реда на чл.374 от ГПК съдът е приел като редовна подадената ИМ и е допуснал до разглеждане по същество предявеният от К. К. /С.С./, ЕГН *****, гражданин на Република Румъния, с постоянен адрес: Република Румъния, окръг Калараш, *****, представлявана от адв. Ю. Й. от АК – Разград против ЗЕАД „БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП“ ЕАД, ЕИК *****, гр. София, иск с правно основание чл.432 ал.1 от ТЗ вр.чл.45 от ЗЗД и чл.52 от ЗЗД, с цена на иска 300 000,00 лв., представляваща обезщетение за причинени на ищцата неимуществени вреди, вследствие на ПТП, настъпило на 19.08.2019 г., по вина на застрахован по Задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ при ответното дружество, валидна към датата на настъпване на застрахователното събитие, ведно със законната лихва, считано от датата на завеждане на застрахователната претенция – 09.07.2021 г. до окончателното изплащане на сумата.

Задължил е ответника да представи заверено копие от застрахователна

полица № *****, допуснал е и е назначил съдебно-медицинска експертиза с поставени задачи от ищеца в ИМ, допуснал е до разпит свидетели при режим на довеждане от страна на ищеца, приел представените от страните писмени доказателства, указал е на страните, че носят доказателствена тежест за твърдените от тях факти и обстоятелства и е приканил същите към спогодба, изготвил е писмен проекто-доклад по делото.

От съда са приети за безспорно установени и ненуждаещи се от доказване следните факти:

-Наличието на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, по отношение на лек автомобил марка „Лексус“, модел „СТ 200 Н“, с рег. № ****;

-Обстоятелството, че пред ЗЕАД „БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП“ ЕАД – СОФИЯ е предявена от ищцата претенция за изплащане на застрахователно обезщетение, която не е била уредена поради липса на доказателства относно обстоятелствата около настъпването на събитието и непредставяне на поисканите доказателства, установяващи обстоятелствата, имащи значение за определяне на основанието и размера на вредите;

-Обстоятелството, че с влязла в сила на 26.06.2023 г. Присъда № 177/19.12.2022 г., постановена по НОХД № 1800/2021 г. по описа на Районен съд - Плевен, подсъдимият Б. Г. е признат за виновен затова, че на 19.08.2019 г., при управление на лек автомобил марка „Лексус“, модел „СТ 200 Н“, с рег. № ****, нарушил правилата за движение по пътищата и по непредпазливост е причинил средна телесна повреда на повече от едно лице, сред които и ищцата К. К., която се ползва със задължителна сила, съобразно разпоредбата на чл.300 от НК.

Окръжният съд като прецени доводите, изложени от страните и доказателствата по делото, намира за установено следното:

Предявеният иск е допустим, а по съществото си-частично основателен.

Съгласно чл.432 ал.1 от КЗ увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ при спазване на изискванията на чл.380 от КЗ. Относно задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите чл.498 ал.3 от КЗ предвижда,

че увреденото лице може да предяви претенцията си за плащане пред съда, само ако застрахователят не е платил в срока по чл.496 от КЗ, откаже да плати обезщетение или ако увреденото лице не е съгласно с размера на определеното или изплатеното обезщетение.От представената по делото Застрахователна претенция от ищцата К. К., получена от ответника на 09.07.2021 г. е видно, че същата е предявила пред ответното застрахователно дружество писмена застрахователна претенция по реда на чл.380 от КЗ за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 500 000,00 лв., претърпени вследствие на произшествието. Видно от приложеното писмо изх. № П 00127/07.02.2022 г. от ЗЕАД „БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП“ ЕАД – СОФИЯ на проведено заседание на застрахователното дружество във връзка с претенцията на К. К. е взето решение, с което е отказано да се изплати претендираното от ищцата застрахователно обезщетение.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът намира за установено следното от фактическа страна:

На 19.08.2019 г., около 13,10 часа на първокласен път 1-3 „Бяла - Ботевград“, км. 117+924 м. е настъпило пътно-транспортно произшествие между лек автомобил марка „Рено“, модел „Меган“ с румънска регистрация № *****, собственост и управляван от Б. К. и лек автомобил марка „Лексус“, модел „СТ 200Н“ с български регистрационен № *****, управляван от собственика Б. В. Г.. Като пътник на предна дясна седалка в лек автомобил марка „Рено“, модел „Меган“ с румънска регистрация № ***** е пътувала ищцата К. К.. Във връзка с настъпилото ПТП е съставен Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 316000-29481/22.08.2019 г. на ОД на МВР – гр. Плевен, заверено копие от който е приложен на л.9-10 от делото. Образувано е досъдебно производство № ЗМ 210/2019 г. по описа на ОД на МВР – гр. Плевен.

С присъда № 177/09.12.2022 г., постановена по НОХД № 1800/2021 г. по описа на Пл.РС, водачът на лек автомобил марка „Лексус“, модел „СТ 200Н“ с български регистрационен № ***** - Б. В. Г. е признат за виновен за извършено престъпление по чл.343 ал.3 б.,„а“ вр. ал.1 б.„б“ вр. чл.342 ал.1 от НК за това, че на 19.08.2019г. на път 1-3 /Бяла – Ботевград/, в района на км. 117+924, район след „Лавров парк“ в землището на гр. Долни Дъбник, обл.

Плевен, при управление на МПС - лек автомобил „Лексус СТ200Н" с рег. № *****, нарушил правилата за движение - чл.5, ал.1, т.1 от ЗДвП, чл.16, ал.1, т.1 от ЗДвП, чл.21, ал.1 от ЗДвП, като управлявал своето МПС със скорост 126,2 км/ч. и по непредпазливост причинил средна телесна повреда на повече от едно лице, а именно: средна телесна повреда на Б. Л. К., изразяваща се в счупване в долния край на лъчевата кост на дясна предмишница; счупване с разместване в областта на гръдна кост; счупване крилото на хълбочната кост в ляво; изразено кръвонасядане в травмираните области и кървяща рана в лявата срамна област; двустранен плеврит, довела до разстройство на здравето временно опасно за живота и трайно затруднение на движенията на снагата и горен десен крайник; средна телесна повреда на К. К., изразяваща се в генерална контузия на тялото; коремна травма с разкъсване на чревни бримки; излив на кръв в коремна кухина; хеморагичен шок; счупване на трети лумбален прешлен; контузия на крайниците, без счупвания, довела до разстройство на здравето временно опасно за живота и трайно затруднение на движенията на снагата и средна телесна повреда на Т. - Д. К., изразяваща се в контузия на главата и тялото; контузия на мозъка; контузия на белия дроб, довела до разстройство на здравето временно опасно за живота.

В хода на ДП е установено, че причина за реализиране на процесното ПТП са действията на Б. В. Г. от гр. Силистра, който като водач на лек автомобил марка „Лексус СТ200Н" с рег. № *****, е нарушил правилата за движение по пътищата, като е отклонил направлението на транслационно движение на управлявания от него лек автомобил към насрещната пътна лента с пресичане на осевата линия, навлязъл е в лентата за насрещно движение, при което е последвал сблъсък с насрещно движещия се автомобил марка „Рено", модел „Меган" с румънска регистрация № *****, управляван от Б. К., в който е пътувала ищцата К. К.. Към момента на настъпване на горепосоченото ПТП, отговорността за вреди, свързани с притежаването и използването на лекия автомобил марка „Лексус СТ200Н" с рег. № ***** е била покрита от ответното дружество, по силата на сключена застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите, обективизирана в Застрахователна полица № *****, с валидност до 27.01.2020 г.

За изясняване на делото от фактическа страна са приети писмени

доказателства, събрани са гласни доказателства, като са изслушани свидетели, както и е допусната и назначена съдебно-медицинска експертиза.

По делото като свидетели са разпитани Б. К. и К. Н., чийто разпит е проведен с участието на лицензиран преводач, владеещ румънски език. От показанията на свидетеля Б. К.-съпруг на ищцата К. К., се установява фактическата обстановка относно настъпилото ПТП, изложена в исковата молба. Свидетелят посочва, че ищцата е пътувала на предната дясна седалка с поставен предпазен колан. След удара К. К. е била в безсъзнание и е течала кръв от устата ѝ. Ищцата е закарана с линейка в болницата, за да бъде прегледана и да ѝ бъде оказана помощ. Свидетелят посочва, че на следващия ден, след инцидента, хирургът, който е присъствал на операцията на ищцата му е обяснил, че той и детето ще бъдат закарани в Румъния за по-дълго лечение, а за съпругата му К. не му е дал надежда. Свидетелят Б. К. твърди, че К. е претърпяла коремна операция, има рязани черва и след като е била оперирана и стабилизирана е транспортирана с хеликоптер до Румъния. След изписването му от болницата, свидетелят К. е отишъл в гр. Букурещ в болницата, където е била настанена К. и за нея е полагала грижи нейната майка, тъй като в Румъния ищцата е претърпяла втора операция на гръбнака, като има поставено желязо, с което да се закрепят гръбнака. Свидетелят посочва, че може би след месец и половина-два К. си е била вече вкъщи, като ѝ е трябвало много дълго време, за да се възстанови. Според свидетеля К., продължават проблемите на К. с краката, с десния крак има проблем в глезена и до ден днешен тя усеща тези неща от катастрофата. Свидетелят установява, че след като е излезнала от болницата, ищцата не е можела да стои на краката си, ходела е много бавно, ако я изправят, имала е проблеми със стомаха, до ден днешен и двата крака от колена надолу не ги усеща, има много рязано - като стомаха, гръбнака, не може да се навежда, т.е. има много индивидуални проблеми, които все още продължава да ги има. Свидетелят посочва, че за К. са се грижили всички най-близки хора и най-вече нейната и неговата майка. Посочва, че К. работи като директор на училище и шест месеца е отсъствала от работа, заради инцидента, като много трудно е направила тази стъпка да тръгне на работа. Според Б. К., ищцата не се чувства пълноценна в семейството към момента, като те ѝ помагат за това, да бъдат семейство и да вървят напред. Свидетелят сочи, че след като се е завърнала на работа, шест месеца след инцидента, ищцата ходи на работа по-малко, като той я кара на

работа сутрин и след като приключи работа я връща вкъщи.

В показанията си свидетелят К. Н. също установява фактическата обстановка около настъпилото ПТП, изложена в исковата молба. Посочва, че след удара, са звъннали на тел. 112, а и неговият автомобил има SOS точка, която веднага съобщава, че се е случило ПТП с него. Много бързо, след десет минути са пристигнали две линейки, с които пострадалите са били откарани в болницата. Още същата вечер ищцата К. К. е била оперирана. Свидателят посочва, че съпругата му и дъщеря му са се прибрали в Румъния, тъй като не са били толкова тежко ранени, а той е останал в гр. Плевен, за да помага на К. и Б.. Свидателят също установява обстоятелството, че с хеликоптер К. е била транспортирана до болница в Румъния. Свидателят Н. сочи, че е видял ищцата, когато е била все още в колата, преди да помогнат хората, които са спрели, тя е била с колан и се е оплаквала от много силни болки, само едно-две изречения, защото не е могла да говори. Когато свидетелят е отишъл при колата, в която ищцата е пътувала, тя е била в съзнание. В показанията си свидетелят Н. твърди, че К. не е същата и до ден днешен, дълго време не е била между тях като приятел и като човек, защото е била прикована на легло вкъщи. Също така ищцата много дълго време не е искала да се качва в кола и да пътува. К. ходи много често в болница, за да ѝ правят рехабилитации, като с десния крак продължава да има все още по-големи проблеми.

Съдът приема, че показанията на разпитаните в хода на съдебното дирене свидетели са обективни и безпристрастни и следва да бъдат кредитирани.

По делото е допусната и назначена съдебно-медицинска експертиза, изготвена от вещото лице доц. д-р Д. П. Д.. От заключението на вещото лице доц. д-р Д. Д., което съдът възприема като компетентно и безпристрастно се установява, че вследствие настъпилото ПТП, ищцата е получила следните увреждания: генерализирана контузия на меките тъкани на тялото и крайниците; тежка коремна травма с разкъсване на мускулите на предната коремна стена и разкъсване на две места на тънките черва и на техния връзков апарат /опорак/ и масивен излив на кръв в кухината на малкия таз; счупване на тялото на трети поясен прешлен, довело като усложнение до пареза на долните крайници; тежък травматичен и хеморагичен /кръвозагубен/ шок, обуславящ реална опасност за живота. Вещото лице посочва, че ищцата е

била транспортирана и настанена в УМАЛ „Д-р Георги Странски“ – гр. Плевен в тежко общо състояние, където по спешност ѝ е била извършена коремна операция, състояща се в евакуация на натеклата се кръв, спиране на кръвенето, отстраняване на разкъсаните и контузени участъци от тънките черва и след това възстановяване на тяхната цялост и чревния пасаж с хирургични шевове /т.нар. латеро-латерална анастомоза/. По време на операцията и първите дни след нея са извършени неколkokратни кръвопреливания на свежа кръв и еритроцитна маса, като ищцата е била настанена в Клиника по реанимация и поставена на изкуствена белодробна вентилация /дирижирано апаратно дишане/. На 22.08.2019 г. с медицински хеликоптер ищцата е била транспортирана в Университетската болница за спешна помощ в гр. Букурещ, Република Румъния, където на 02.09.2019 г. е била извършена операция на поясния отдел на гръбначния стълб, на който е извършена имобилизация с метални плаки и винтове. На 10.10.2019 г. ищцата е изписана за продължаване на лечението в домашни и амбулаторни условия с кинези и физиотерапия и препоръки да спазва хигиенно-диетичен режим, да носи предпазен колан /лумбостат/, да приема храни, щадящи стомашно-чревния тракт, както и да избягва тежки и продължителни физически натоварвания. В заключението си, вещото лице посочва, че е налице пряка причинна връзка между пътния инцидент и посочените травматични увреждания на ищцата. По отношение на продължителността на оздравителния процес, вещото лице дава заключение, че същият е продължил до около една година след инцидента, като през този период ищцата е търпяла болки и страдания, които особено през първите около 3-3½ месеца са били много силни и интензивни. При разпита на вещото лице в съдебно заседание същото уточнява, че след изслушване показанията на свидетелите може да се приеме, че по-тежките и средни болки са били до около шест месеца, като е възможно дори след тръгване на работа ищцата да продължава да търпи още няколко месеца болки и страдания. От медицинска гледна точка се счита, че до около една година след инцидента трудоспособността на ищцата е била практически възстановена. Вещото лице не изключва вероятността при промяна на времето или при физическо натоварване, ищцата да се оплаква от болки в кръста, но според експерта, те нямат съществено практическо значение за нейната ежедневна битова и трудова дейност. Освен това подчертава, че по делото не се съдържат документи, които да установяват

наличие на тежки остатъчни явления, т.е. парези, парализи или инвалидизация. По отношение на това, дали ищцата е била с поставен предпазен колан, вещото лице посочва, че в Епикризата, издадена от Клиника по анестезиология и реанимация в гр. Плевен е описано, че по кожата на долната част на корема на ищцата се вижда масивен хематом, представляващ контактен отпечатък от долната хоризонтална част на предпазния колан, поради което експертът изразява становище, че по време на катастрофата ищцата е била с правилно поставен предпазен автомобилен колан. Относно това, какви биха били последиците, ако същата е бил без предпазен колан, вещото лице заявява, че статистическите изследвания показват, че употребата на предпазни автомобилни колани води до намаляване на травмите у водача и пътника до него до 50-60%. При разпита си в съдебно заседание, проведен след изслушване на свидетелите, експертът доц. д-р Д. Д. поддържа изготвеното на базата на приложената по делото медицинска документация заключение, като не възразява на твърденията на свидетелите и заявява, че е обяснимо посоченото от тях, че ищцата може да има дори и към сегашния момент някакви затруднения в походката, поради частична лекостепенна пареза в резултат на фрактурата на гръбначния стълб. Тя в момента се движи без помощни средства, което, според вещото лице означава, че тези парези може да са останали като съвсем лекостепенни, изразяващи се в изтръпване на крайника, невъзможност дълго да ходи и да стои права. Вещото лице заявява, че в никакъв случай при такава катастрофа здравето и трудоспособността не могат да се възвърнат точно такива, каквито са били преди, но според него ищцата е практически възстановена, след като е тръгнала и на работа. Субективно експертът не изключва вероятността, цял живот ищцата да има болки, особено при промяна на времето. Досежно оплакванията на ищцата, свързани със стомашно-чревния тракт вещото лице посочва, че те са обясними и това, според него, е остатъчно явление от коремната операция, а не усложнение, тъй като при възстановяване на тъканите, те зарастват със съединителна тъкан, която е нефункционална и се получават сраствания, поради което е възможно цял живот да има стомашно-чревни оплаквания, да спазва режим и да взима медикаменти. В заключението експертът е приел оздравителен период до една година, но след изслушване на свидетелите, същият заявява, че може да се приеме, че по-тежките и средни болки са били до около шест месеца, след което е възможно

дори след тръгването на работа, няколко месеца ищцата да продължава да търпи болки и страдания, като не се изключва да е и цял живот при промяна на време и т.н., но това са инцидентни неща. Отново, вещото лице посочва, че няма данни за инвалидизация.

В производството по иск с правно основание чл.432 ал.1 от КЗ върху ищеца лежи доказателствената тежест да установи противоправно поведение от страна на делинквента, вреда, причинна връзка между деянието и вредата, вина /която се презюмира/, наличие на валидно застрахователно правоотношение между делинквента и застрахователното дружество по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и настъпване на застрахователно събитие, като юридически факт, пораждаш отговорността на застрахователя.

Отговорността на застрахователя за заплащане на обезщетение за вреди произтича от сключения застрахователен договор, като тази гражданска отговорност е функционално обусловена от отговорността на прекия причинител на застрахователното събитие – обстоятелство, което обуславя отговорност на застрахователя за всички причинени от него вреди при същите условия, при които отговаря самия причинител на вредите. По делото не е спорно наличието към датата на процесното ПТП на валидно застрахователно правоотношение между причинителя на вредата и ответното дружество по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

Съгласно ТР № 5 от 05.04.2006 г. по т.д. № 5/2005 г. на ОСГК и ОСТК на ВКС, ако подсъдимият бъде признат за виновен с присъда, споразумение или с решение за освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание, актовете на наказателния съд, съгласно чл.413 от НПК и чл.300 от ГПК са задължителни за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието относно това, дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца. Следователно, в гражданския процес е изключена свободната преценка относно осъществяването или неосъществяването на фактите, които съставляват престъпния състав, установен с влязла в сила присъда, респективно споразумение или решение. В този смисъл не се нуждае от доказване, а и съдът е обвързан да приеме установеното с присъда № 177/09.12.2022 г., постановена по НОХД № 1800/2021 г. по описа на Пл.РС, относно

противоправността на деянието и виновността на дееца.

В хода на съдебното дирене по безспорен начин е установена пряката причинно-следствена връзка между пътния инцидент и травматичните увреждания, получени от ищцата /от заключението на вещото лице доц. д-р Д. Д. по СМЕ ,което дава положителен отговор на този въпрос, както и от събраните гласни доказателства/.

С оглед изложеното съдът приема, че деянието на водача на лекия автомобил марка „Лексус“, модел „СТ 200Н“ с рег. № ***** осъществява всички признаци /обективни и субективни/ на деликтния състав по чл.45 от ЗЗД, поради което отговорността на застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите следва да бъде ангажирана на основание чл.432 ал.1 от КЗ.

Относно интензитета и продължителността на търпените от ищцата болки и страдания/неимуществени вреди/ в резултат на процесното ПТП, следва да бъдат съобразени констатациите и изводите в заключението по назначената съдебно-медицинската експертиза, а именно вследствие на настъпилото ПТП на ищцата К. К. са причинени генерализирана контузия на меките тъкани на тялото и крайниците; тежка коремна травма с разкъсване на мускулите на предната коремна стена и разкъсване на две места на тънките черва и на техния връзков апарат /опорак/ и масивен излив на кръв в кухнята на малкия таз; счупване на тялото на трети поясен прешлен, довело като усложнение до пареза на долните крайници; тежък травматичен и хеморагичен /кръвозагубен/ шок, обуславящ реална опасност за живота. След извършена по спешност коремна операция, състояща се в евакуация на натеклата се кръв, спиране на кървенето, отстраняване на разкъсаните и контузени участъци от тънките черва и след това възстановяване на тяхната цялост и чревния пасаж с хирургични шевове, т.нар. латеро-латерална анастомоза и предвид тежкото общо състояние, в което се е намирала ищцата, същата е била транспортирана с хеликоптер в Република Румъния, където е била извършена операция на поясния отдел на гръбначния стълб, на който е извършена имобилизация с метални плаки и винтове. Ищцата е изписана от Университетската болница за спешна помощ в гр. Букурещ за продължаване на лечението в домашни и амбулаторни условия с кинези и физиотерапия и препоръки да спазва хигиенно-диетичен режим, да носи предпазен колан, да

приема храни, щадящи стомашно-чревния тракт, както и да избягва тежки и продължителни физически натоварвания.

По делото, като писмено доказателство е приложена Епикриза ИЗ № 30028, издадена от УМБАЛ „Д-р Георги Странски“ – гр. Плевен, от която се установява, че за периода от 19.08.2019 г. до 22.08.2019 г. ищцата К. К. е била настанена в посоченото лечебно заведение, където е претърпяла спешна 4-часова оперативна интервенция, след което лечението е продължило в Клиника по анестезиология и интензивно лечение.

От представения Билет за изписване/Медицинско писмо относно историята на заболяването на пациент, издаден от Университетска болница за спешна помощ – гр. Букурещ, където ищцата е била транспортирана се установява извършената операция на поясния отдел на гръбначния стълб, както и медицинските интервенции, които са били извършени на ищцата по време на престоя ѝ от 22.08.2019 г. до 10.10.2019 г. във връзка с получените травматични увреждания, вследствие претърпяното ПТП. Посочена е диагноза „Политравма“. Ищцата е изписана с отразено състояние при изписване: излекуван и с препоръки за хранителен режим, тоалет локален на раните, да носи предпазен колан, физиотерапия и кинезитерапия.

От представеното медицинско писмо от университетската болница за престой на ищцата на 14.11.2019 г. е посочена диагноза лумбален вертебромодуларен посттравматизъм с частично увреждане парапареза в ремисия.

От представеното медицинско изследване от Академична болница Пондерас в Република Румъния се установява посещение на ищцата в лечебното заведение във връзка със здравословни оплаквания, с препоръка за диета, избягване на дразнещи стомаха медикаменти и предписани лекарства.

Съгласно разпоредбата на чл.52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Досежно размера на обезщетението за неимуществени вреди, следва да се отбележи, че справедливостта изисква претърпените болки и страдания на ищеца да бъдат надлежно и адекватно обезщетени. Според ПП на ВС на РБ № 4/23.12.1968 г. понятието „справедливост“ по смисъла на чл.52 от ЗЗД не е абстрактно понятие, а е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението за претърпени неимуществени

вреди, вследствие на причинени телесни увреждания на увреденото от деликт лице. При определяне на справедливото обезщетение за неимуществени вреди следва да се вземат предвид във всеки конкретен случай установените по делото конкретни обстоятелства, свързани с характера и тежестта на самото телесно увреждане, интензитета и продължителността на търпените физически и емоционални болки и страдания, прогнозите за отзвучаването им, както и икономическото състояние в страната към момента на увреждането.

В случая обективните данни, събрани по делото сочат, че от процесното ПТП ищцата е получила генерализирана контузия на меките тъкани на тялото и крайниците; тежка коремна травма с разкъсване на мускулите на предната коремна стена и разкъсване на две места на тънките черва и на техния връзков апарат /опорак/ и масивен излив на кръв в кухината на малкия таз; счупване на тялото на трети поясен прешлен, довело като усложнение до пареза на долните крайници; тежък травматичен и хеморагичен /кръвозагубен/ шок, обуславящи реална опасност за живота, като според вещото лице оздравителният процес е продължил до около 11-12 месеца след инцидента.

При определяне на размера на обезщетението за неимуществени вреди следва да се отчете обстоятелството, че ищцата е в млада, работоспособна възраст, както и негативното влияние, което инцидентът е оказал върху нейното здравословно състояние. На първо място е налице установено изключително тежкото общо състояние, в което се е намирала ищцата непосредствено след инцидента, вследствие получените телесни увреждания, които са причинили разстройство на здравето, временно опасно за живота. Същата е претърпяла тежка коремна операция, след която е била настанена в Клиника по реанимация и поставена на изкуствена белодробна вентилация /дирижирано апаратно дишане/. Тежкото здравословно състояние на К. К. е наложило същата да бъде транспортирана с хеликоптер до болница в гр. Букурещ, Република Румъния за лечение, което е продължило около месец и половина, като същата е претърпяла операция на поясния отдел на гръбначния стълб. По отношение на продължителността на оздравителния процес, съдът съобрази заключението на вещото лице по назначената съдебно-медицинска експертиза, съгласно което същият е продължил до около 11-12 месеца след инцидента, като през този период ищцата е търпяла болки и страдания, които особено през първите 6 месеца са били много силни

до средно интензивни. Съдът намира, че следва да бъдат взети предвид и свидетелските показания на св. Б. К. – съпруг на ищцата относно оздравителния период и състоянието ѝ след изписването ѝ от болницата. Същият посочва, че К. не е можела да стои на крака, ходела е много бавно, ако я изправят, имала е проблеми със стомаха, не може да се навежда, и досега не усеща двата си крака от коленете надолу. Шест месеца ищцата е отсъствала от работа като директор на училище, като през този период за нея са се грижили всички най-близки хора и най-вече нейната майка. В тази връзка, съдът съобщи и показанията на свидетеля К. Н., който посочва, че ищцата дълго време е била на легло в дома си, впоследствие не е искала да се качва в кола и да пътува, както и че често посещава болница за извършване на рехабилитация, тъй като с десния крак все още продължава да има проблеми.

Гореизложеното дава основания съдът да приеме, че вследствие процесното ПТП ищцата К. К. е претърпяла тежка съчетана травма със сериозен интензитет, която първоначално е била временно опасна за живота. Възстановяването е било тежко и продължително, като ищцата е имала нужда от помощ в ежедневието си в продължение на шест месеца.

На следващо място, съдът взе предвид и заключението на вещото лице, както и заявеното от същото при разпита в съдебно заседание, че от медицинска гледна точка се счита, че до около една година след инцидента здравето и трудоспособността на ищцата са били практически възстановени. Не се изключва вероятността при промяна на времето или при физическо натоварване, ищцата да се оплаква от болки в кръста, но те нямат съществено практическо значение за нейната ежедневна битова и трудова дейност. Затрудненията в походката, поради частична пареза в резултат на фрактурата на гръбначния стълб е съвсем лека и не пречи на ежедневната битова и трудова дейност на ищцата, която сериозно да влоши качеството ѝ. Въпреки, че след такава катастрофа, здравето и трудоспособността не могат да се възвърнат точно такива, каквито са били преди, вещото лице заключава, че ищцата е практически възстановена, след като е тръгнала и на работа. Оплакванията на ищцата, свързани със стомашно-чревния тракт са обясними, като това е остатъчно явление от коремната операция, а не усложнение, тъй като при възстановяване на тъканите те зарастват със съединителна тъкан, която е нефункционална и се получават сраствания, поради което е възможно

цял живот да има стомашно-чревни оплаквания, да спазва режим, да взима медикаменти, но те не са нещо свръх тежко, според вещото лице. На база заключението на вещото лице, съдът приема, че оздравителния период е до една година, като може да се приеме, че по-тежките и средни болки са били до около шест месеца, след което е възможно дори след тръгването на работа, няколко месеца ищцата да продължава да търпи болки и страдания, като не се изключва при промяна на време и т.н. да търпи дискомфорт до края на живота си. При последващо посещение в Спешна университетска болница в гр. Букурещ около месец след изписването на ищцата е установено, че не се налага повторен прием в болница, не се предписват лекарства, както и не е дадена препоръка за медицинско обслужване в домашни условия, тъй като не е необходимо, а във връзка с оплаквания, свързани със стомашно-чревния тракт около година след инцидента е дадена препоръка за диета и избягване на определени медикаменти, както и е предписано лечение за около месец.

При определяне на справедливия размер на неимуществените вреди, съдът съобрази и обстоятелството, че по делото не се съдържат доказателства, от които да се установява трайна или намалена работоспособност при ищцата, установена с медицинска документация, освен периода на лечение от около шест месеца, в който същата е била неработоспособна.

Съобразявайки изложените обстоятелства, при преценка на относимите към определяне размера на обезщетението факти, а именно тежестта на травмите, имайки предвид тежкото ѝ общо състояние в резултат на ПТП, което е било временно опасно за живота, претърпените болки и страдания от ищцата, свързани с извършената тежка коремна операция, транспортирането ѝ до болница в Република Румъния, където е била извършена операция на поясния отдел на гръбначния стълб и последвалите медицински интервенции, нейната млада възраст /към момента на произшествието 38 г./, продължилият около година оздравителен процес и имайки предвид, че през първите 3-3½ месеца болките и страданията са били много силни и интензивни, неработоспособността ѝ за период от около шест месеца, както и нуждата от грижи през този период и същевременно, отчитайки, че ищцата е практически възстановена, след като е тръгнала и на работа, няма установена трайна или намалена работоспособност и последиците от травматичните увреждания не

водят до значителна неблагоприятна промяна в начина на живот, съдът намира, че в конкретния случай справедливо по смисъла на чл.52 от ЗЗД обезщетение за понесените от ищцата К. К. неимуществени вреди е в размер на 160 000,00 лв. За разликата до претендирания с ИМ размер на обезщетението от 300 000,00 лв. искът се явява неоснователен и следва да бъде отхвърлен, като такъв. При определяне размера на дължимото обезщетение за неимуществени вреди, съдът взе предвид и конкретните икономическите условия в страната към момента на настъпване на застрахователното събитие, чието проявление са нивата на застрахователно покритие с предвиден в чл.492 от ТЗ лимит на задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за неимуществени и имуществени вреди, вследствие на телесно увреждане или смърт - 10 420 000 лв. за всяко събитие, независимо от броя на пострадалите лица. Съдът съобрази, също така и съдебната практика на Република България за присъждан размер на обезщетенията при подобен вид травми.

По възражението на ответното дружество за съпричиняване, следва да се отбележи, че съгласно чл.51 ал.2 от ЗЗД обезщетението за вредите, причинени на увреждения може да се намали, ако сам той е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат. Такива факти в настоящото производство не са установени, поради което направеното възражение от ответното дружество е недоказано и неоснователно.

Обективният характер на съпричиняването е признат изрично от Върховния съд в ППВС № 17/1963 г. – т.7, което има характер на задължителна съдебна практика по смисъла на чл.280 ал.1 т.1 от ГПК. С цитираното постановление Пленумът на Върховния съд е приел със задължителна за съдилищата в РБ сила, че обезщетението за вреди от непозволено увреждане се намалява, ако и самият пострадал е допринесъл за тяхното настъпване, като се преценява единствено наличието на причинна връзка между поведението му и настъпилия вредоносен резултат, а не и на вина. Възражението за съпричиняване, в случая, се основава на твърдение на ответника за нарушение на правилата за движение по пътищата от страна на ищцата, свързано с липса на обезопасяване чрез поставен предпазен обезопасителен колан. Следва да се отбележи, че влязлата в сила присъда е задължителна за гражданския съд, разглеждащ гражданските последици от извършеното деяние досежно съпричиняването, само когато съпричиняването

е елемент от фактическия състав на извършеното деяние. Доколкото, в настоящия случай, в постановената присъда не е установено съпричиняване, изразяващо се в липса на поставен предпазен колан от ищцата К. К., то страната в исковото производство, в случая ответника, след като твърди осъществяване на определени факти, от които черпи права, носи тежестта да ги докаже. Съдът намира, че по делото не са представени доказателства, от които да се установява това обстоятелство. В показанията си и двамата разпитани свидетели твърдят, че ищцата К. К. е била с поставен обезопасителен колан. Тези показания кореспондират и с отразеното в заключението на съдебно-медицинската експертиза, че в епикризата, издадена от Клиника по анестезиология и реанимация в гр. Плевен е описано, че по кожата на долната част на корема на ищцата се вижда масивен хематом, представляващ контактен отпечатък от долната хоризонтална част на предпазния колан, като вещото лице доц. д-р Д. Д. дава заключение, че по време на катастрофата ищцата е била с правилно поставен предпазен автомобилен колан.

В действащия Кодекс за застраховането изрично е регламентирано, че застрахователното покритие включва и лихвите по чл.429 ал.2 т.2 от КЗ /по аргумент от чл.493 ал.1 т.5 от КЗ/, т.е. застрахователят отговаря за лихвата за забава, когато застрахованият отговаря за нея пред увреденото лице, което в хипотезата на деликта произтича от правилото на чл.84 ал.3 от ЗЗД. Въпреки това, в чл.429 ал.3 от КЗ е регламентирано, че лихвите за забава на застрахования по ал.2 т.2, за които той отговаря пред увреденото лице се заплащат от застрахователя само в рамките на застрахователната сума. В този случай, от застрахователя се плащат само лихвите за забава, дължими от застрахования, считано от датата на уведомяването на застрахования за настъпването на застрахователното събитие по реда на чл.430 ал.1 т.2 от КЗ или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователната претенция от увреденото лице, която от датите е най-ранна, т.е. отговорността на прекия причинител за лихви, считано от датата на неправомерното увреждане съществува, но същата /по силата на КЗ/ се поема от застрахователя от един по-късен момент, в който му е станало известно настъпването на застрахователното събитие.

Във връзка с горното по делото безспорно е установено, че ищцата е отправила претенция пред застрахователя за заплащане на обезщетение по

повод процесното ПТП, получена от ответното дружество ЗЕАД „БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС“ на 09.07.2021 г., респективно не се установи друга по-ранна дата, на която застрахованият да е уведомил застрахователя –ответник. Ето защо единственият доказан момент, в който на застрахователя му е станало известно настъпването на застрахователното събитие е 09.07.2021 г., която дата следва да се приеме за датата, от която тече законната лихва за забава върху присъденото обезщетение. В този смисъл е и трайната съдебна практика.

С оглед горното, съдът намира за неоснователно възражението на ответното дружество, че лихва за забава се дължи след заявяване на извънсъдебната претенция и след изтичане на рекламационния срок по чл.496 ал.1 от КЗ, т.е. след изтичане на срока за произнасяне на застрахователя по предявената извънсъдебна претенция.

Предвид изложеното следва да бъде осъдено на основание чл.432 ал.1 от КЗ вр. чл.45 от ЗЗД и чл.52 от ЗЗД ЗЕАД „БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП“ ЕАД, ЕИК*****, гр. София да заплати на ищцата К. К., ЕГН *****, Република Румъния, окръг Калараш, с. *****, *****, сумата от 160 000,00 лв. /сто и шестдесет хиляди лева/, представляваща застрахователно обезщетение за причинените ѝ неимуществени вреди /болки и страдания/, вследствие получени телесни увреждания в резултат от настъпило ПТП на 19.08.2019г. по вина на застрахован по Задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ответното дружество, обективизирана в Застрахователна полица № *****, ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на Застрахователната претенция – 09.07.2021 г. до окончателното изплащане на сумата, като за разликата до претендираната сума от 300 000,00 лв. като обезщетение за причинени неимуществени вреди, искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По отношение на разносните ищцата К. К. е освободена от заплащане на такси и разноски на основание чл.83 ал.1 т.4 от ГПК.

При този изход на делото следва да бъде осъдено на основание чл.38 ал.1 и ал.2 от ЗА ЗЕАД „БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП“ ЕАД, ЕИК *****, гр. София, *****, ***** да заплати на адв. Ю. Й. от АК – гр. Разград, ***** сумата от 11050,00лв.- възнаграждение за

осъществената безплатна адвокатска помощ на ищцата пред Пл.ОС съобразно уважената част от иска.

Следва да бъде осъдена на основание чл.78 ал.3 от ГПК ищцата К. К., ЕГН *****, с постоянен адрес: Република Румъния, окръг Калараш, с. *****, ***** да заплати на ЗЕАД „БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП“ ЕАД, ЕИК *****, гр.София, *****, *****, деловодни разноси в размер на 9912,00 лв.-адвокатско възнаграждение, съобразно отхвърлената част от иска съгласно представения Списък на разноските по чл.80 от ГПК.

На основание чл.78 ал.6 от ГПК ответникът ЗЕАД „БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП“ ЕАД, ЕИК *****, следва да бъде осъден да заплати в полза на Пл.ОС държавна такса върху уважената част от предявения иск в размер на 6400,00 лв., както и в полза на Пл.ОС сумата от 346,67 лв., представляваща част от разноските за вещо лице и преводач, направени от бюджета на съда, съразмерно с уважената част от иска, тъй като ищцата е освободена от заплащането на такси и разноси по делото.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.432 ал.1 от КЗ вр. чл.45 от ЗЗД и чл.52 от ЗЗД ЗЕАД „БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП“ ЕАД, ЕИК *****, гр.София, *****, *****, представлявано заедно от Изпълнителните директори Н.Д.Ч. и И.И.Г. **ДА ЗАПЛАТИ** на К. К. /С.С./, ЕГН *****, с постоянен адрес: Република Румъния, окръг Калараш, с. *****, ***** сумата от **160 000,00 лв.** /сто и шестдесет хиляди лева/, представляваща застрахователно обезщетение за причинени неимуществени вреди /болки и страдания/, вследствие получени телесни увреждания, в резултат от настъпило ПТП на 19.08.2019г., по вина на застрахован по Задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ответното дружество, обективизирана в Застрахователна полица № *****, ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на Застрахователната претенция – 09.07.2021 г. до окончателното изплащане на сумата, като за разликата до претендираната сума от 300 000,00

лв. като обезщетение за причинени неимуществени вреди, **ОТХВЪРЛЯ** иска, като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.6 от ГПК ЗЕАД „БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП“ ЕАД, ЕИК *****, гр. София, *****, ***** да заплати в полза на Плевенски окръжен съд държавна такса върху уважената част от предявения иск в размер на 6400,00 лв., както и в полза на Плевенски окръжен съд сумата от 346,67 лв., представляваща част от разноските за вещо лице и преводач, направени от бюджета на съда, съобразно с уважената част от иска.

ОСЪЖДА на основание чл.38 ал.1 и ал.2 от ЗА ЗЕАД „БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП“ ЕАД, ЕИК *****,гр. София, *****, ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на адв. Ю. Й. от АК–гр. Разград, *****,осъществил безплатна адвокатска помощ на **К. К. /С.С./**, ЕГН *****, сумата от 11050,00лв., представляваща адвокатско възнаграждение, съобразно уважената част от иска.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.3 от ГПК **К. К. /С.С./**, ЕГН *****, Република Румъния, окръг Калараш, с. *****, ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на ЗЕАД „БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП“ ЕАД, ЕИК *****,:гр. София, сумата от 9912,00 лв., представляваща адвокатско възнаграждение съгласно Списък на разноските по чл.80 от ГПК , съобразно отхвърлената част от иска.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд – гр. Велико Търново в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Плевен: _____